

[Helge Madsen.]

spørgsmålet, at jeg havde talt om spredningsprincippet og frivillighedsprincippet som de ting, vi fra retsforbundets side gik ind for på dette område. Han ville dog ikke drøfte spredningsprincippet, fordi han — som han erklærede — ikke var strateg. Derimod spurgte han, om vi fortsat hævdede frivillighedsprincippet. Det kunne være interessant at høre, hvad venstre mener om dette spørgsmål. Socialdemokraterne og det radikale venstre har i sin tid stillet forslag om en frivillig ordning. Venstre har ikke ytret sig om spørgsmålet. Det kunne være interessant at vide, om venstre vil være med nu til en ordning på frivillig basis. Det er jo da ikke noget nyt princip; dengang vi skulle sende soldater til Suez, blev det jo anerkendt; soldaterne, der blev sendt derned, blev jo udtaget på frivillig basis, og vi tror på, at dette syn på frivilligheden, sådan som det f. eks. kommer til udtryk i hjemmeværnsordningen, vinder frem. Jeg har endda fået refereret — men dette må jeg måske ikke sige — fra den sidste efterårsmanøvre, at hjemmeværnets indsats var over forventning, således at man på et givet tidspunkt var nødt til at neutralisere det for ikke at få alle faldskærmstropperne udryddet på én gang.

Jeg må erkende, at jeg misforstod det ærede medlem hr. Erik Eriksens bemærkninger i går om grundstigningsskyld. Jeg troede i går, at det ærede medlem havde udtalt sig til gunst for den, og det var jo et plus i mine øjne — det må det ærede medlem forstå. Nu vil han ikke være med. Han siger, at han hverken vil være med til grundværdistigningsskyld eller grundskyld. Det forstår man ikke rigtig. Jeg nævnte i går, at grundskyldsforslaget, som det foreligger efter grundskyldskommissionens betænkning, går ud på, at alle landets brug gøres til jordrentebrug, til sådanne brug, som det ærede medlems forgængere stemte for i 1919. Jeg kan heller ikke forstå, at man skulle være så bange for at få en konjunkturbestemt afgift. Det er jo det, man taler om på andre områder.

Så spurgte det ærede medlem: vil retsforbundet fortsat være med til at kræve, at skatterne skal reduceres med grundskyldens provenu? Jeg forstår, at når jeg siger ja til det, har vi — eller det tør jeg måske

ikke gå ud fra — venstres tilslutning til dette, og så kunne det jo være, at vi også fik dem med til grundskylden for at få skatterne ned ad denne vej. Men med hensyn til at få skatterne ned venter vi jo stadig væk på at få dækning for den folkepensionering, som venstre selv var med til at stemme for.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller nævnte det ærede medlem hr. J. M. Pedersens indsats i finansudvalget og mente, at den ville blive begrænset fremover. Det kan han jo ikke vide noget om, men jeg pegede i går på, at en spareindsats vil virke bagud på bevillingerne og på ansøgningerne og standse dem, inden de kommer i finansudvalget. Mon ikke vi kan være enige om, at det ikke så meget er det formelle som realiteterne, der tæller? Det afgørende må dog være, at besparelserne finder sted, og ikke den form, hvorunder det sker.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller nævnte til sidst, at retsforbundet valgte stilling. Ja, vi valgte den stilling, som vi vurderede ville give os de største muligheder for at få gennemført de reformer, som vi mener vi er forpligtet til at føre frem fra teori til realiteter. Derfor valgte vi den stilling, som vi tog.

Alfred Jensen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Aksel Larsen, i går stod her på talerstolen, var han svært angrebet af influenza. Vi havde håbet, at den skulle fortage sig, så han havde været i stand til at føre denne debat igennem. Desværre fik den et stærkere tag i ham, end den havde i går, og det er årsagen til, at jeg i hans fravær på min gruppes vegne skal fremsætte nogle bemærkninger i fortsættelse af den debat, der har været ført.

For det første vil jeg gerne sige, at statsministerens svartale ikke var særlig oplysende med hensyn til de spørgsmål, hvorom vi ønskede at få besked. Det drejer sig om spørgsmålet angående forslag til lejelov, det drejer sig om boligbyggeriet, det drejer sig om beskæftigelsen og naturligvis også om de militære udgifter og tjenestetiden. Statsministeren gik uden om disse problemer og mente, at de kunne diskuteres senere.

Det forekommer os, at det var rimeligt, om regeringen, når den har haft sommeren